

มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 ธันวาคม 2566
ประเด็นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง

1. เรื่อง การจัดตั้งมูลนิธิฝนหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2518 เรื่อง กองทุนฝนหลวง และรับทราบการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งเป็นมูลนิธิฝนหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ต่อไป ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (21 มกราคม 2518) เห็นชอบและอนุมัติให้ กษ. จัดตั้งกองทุนฝนหลวง¹ ขึ้นตามพระราชกระแสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และให้นำเงินที่ได้รับจากการบริจาคฝากเข้าบัญชีกองทุนฝนหลวง รวมทั้งเงินที่จะเปิดรับบริจาคจากราษฎรทั่วไปด้วย โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบ ของ กษ. ส่วนการส่งจ่ายเงินจากกองทุนฝนหลวงเพื่อใช้ในการปฏิบัติการฝนหลวงให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการทำฝนหลวงเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม

2. ต่อมาในปี 2557 กรมฝนหลวงและการบินเกษตรได้ออกระเบียบกรมฝนหลวง และการบินเกษตรว่าด้วยกองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร พ.ศ. 2557 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนฝนหลวงและการบินเกษตรเป็นผู้บริหารจัดการการใช้จ่ายเงินของกองทุน

3. ปัจจุบันกองทุนฝนหลวงมีเงินและทรัพย์สิน ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2566 จำนวน 33.59 ล้านบาท โดยกองทุนดังกล่าวได้มีการสนับสนุนเงินทุนช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการทำฝนหลวง ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดินได้ ทั้งนี้ ปัจจุบันภารกิจเกี่ยวกับฝนหลวงมีเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากกองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล ทำให้ประสบปัญหาในการประสานงานและการทำธุรกรรมในเรื่องต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและการบริหารงานที่มีรูปแบบเป็นมาตรฐาน คณะกรรมการที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิฝนหลวงในคราวประชุมครั้งที่ 2/2565 เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2565 ได้ มีมติเห็นชอบให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้กองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร จัดตั้งเป็นมูลนิธิฝนหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์

4. ในการนี้ กษ. จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานองคมนตรีเพื่อโปรดนำความกราบบังคมทูล ขอพระราชทานพระมหากรุณา และขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ดังนี้

4.1 ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้กองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร จัดทะเบียนจัดตั้งเป็นมูลนิธิ และขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยชื่อมูลนิธิ “มูลนิธิฝนหลวง” และรูปแบบเครื่องหมายมูลนิธิ

4.2 ขอพระราชทานกราบบังคมทูลเชิญ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นองค์ประธานที่ปรึกษา ทั้งนี้ สุดแต่จะทรงมีพระบรมราชวินิจฉัย

4.3 ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการบริหารในพระองค์ จำนวน 6 คน ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการมูลนิธิ และขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยรายชื่อคณะกรรมการมูลนิธิ

4.4 ขอพระราชทานพระมหากรุณาให้มูลนิธิที่ตั้งขึ้นอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์

4.5 ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตใช้เงินกองทุนฝนหลวงและการบินเกษตร ในการจดทะเบียนจัดตั้งและดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ

ซึ่งสำนักงานองคมนตรีได้มีหนังสือแจ้ง กษ. ว่า ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมตามที่ขอพระราชทานพระมหากรุณา

5. การจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิผหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนทุนการศึกษา การค้นคว้าวิจัย และพัฒนา เทคโนโลยี นวัตกรรม และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการผหลวงและการบินเกษตร

5.2 เพื่อเสริมสร้างการจัดการความรู้ ทักษะ ความชำนาญและแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ประสบการณ์ในการกิจการปฏิบัติการผหลวงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5.3 เพื่อพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติการผหลวงทั้ง ภาครัฐและเอกชน ให้มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

5.4 เพื่อให้การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ แก่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่รวมถึง ครอบครัว ของผู้ปฏิบัติงานในการกิจการปฏิบัติการผหลวง ตลอดจนบุคคล องค์กร กลุ่ม ชมรม สมาคมและอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในการกิจการปฏิบัติการผหลวง ให้มีสวัสดิภาพและคุณภาพในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม

5.5 เพื่อส่งเสริมและพัฒนา การดูแลรักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศทางธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน

6. เพื่อดำเนินการ หรือร่วมมือกับองค์กรการกุศลอื่น ๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

7. ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

¹กองทุนผหลวงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “กองทุนผหลวงและการบินเกษตร” ภายหลังจากที่ได้มีการจัดตั้งกรมผหลวงและการบินเกษตรขึ้นเมื่อปี 2556

* ปัจจุบัน กษ. อยู่ระหว่างดำเนินการจัดตั้งมูลนิธิตามขั้นตอนของกฎหมาย แต่ยังไม่ได้มีการจดทะเบียนจัดตั้งมูลนิธิ เนื่องจากต้องขอความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2518 (เรื่อง กองทุนผหลวง) จากคณะรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จก่อน

2. เรื่อง ร่างข้อบังคับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าโดยสาร วิธีการจัดเก็บค่าโดยสารและการกำหนดประเภทบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสารรถไฟฟ้าสายสีชมพู พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างข้อบังคับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าโดยสาร วิธีการจัดเก็บค่าโดยสารและการกำหนดประเภทบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสารรถไฟฟ้าสายสีชมพู พ.ศ. ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ

ทั้งนี้ คค. เสนอว่า

1. การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ได้ลงนามในสัญญาร่วมลงทุนฯ โครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพู ช่วงแคราย-มีนบุรี กับ บริษัท นอร์ทเทิร์น บางกอก โมโนเรล จำกัด (NBM) ผู้รับสัมปทาน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2560 และกรณีโครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพูส่วนต่อขยาย ช่วงสถานีศรีรัช - เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2564 ซึ่งมีระยะทาง รวมทั้งสิ้น 34.5 กิโลเมตร เป็นโครงสร้างทางวิ่งยกระดับตลอดสายมีสถานีให้บริการ 30 สถานี โดยมีจุดเริ่มต้นบนถนนรัตนาธิเบศร์บริเวณระหว่างศูนย์ราชการนนทบุรีและทางแยกแคราย จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าสู่ถนนติวานนท์ วิ่งไปจนถึงทางแยกปากเกร็ด แล้วเลี้ยวขวาไปตามแนวถนนแจ้งวัฒนะ ถนนรามอินทรา จนถึงแยกมีนบุรี แล้ววิ่งเข้าเมืองมีนบุรี ตามแนวถนนสีหบุรานุกิจ จากนั้นจะ

ข้ามคลองสามวาและเลี้ยวขวาข้ามคลองแสนแสบและข้ามถนนรามคำแหง จนถึงสุดบริเวณทางแยกร่มเกล้า โดยมีศูนย์ซ่อมบำรุงรถไฟฟ้าและอาคารจอดแล้วจร (Park and Ride) ตั้งอยู่บริเวณสถานีมีนบุรี

2. โครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพู (ช่วงแคราย - มีนบุรี) มีกำหนดเปิดให้บริการเดินรถในวันที่ 31 ธันวาคม 2566 โดย NBM จะเริ่มจัดเก็บค่าโดยสารในวันที่ 3 มกราคม 2567 ตามมาตรา 18 (13) แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการ รฟม. มีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าโดยสาร ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพย์สิน การให้บริการและความสะดวกในกิจการรถไฟฟ้า ตลอดจนวิธีการจัดเก็บค่าโดยสาร ค่าบริการและค่าธรรมเนียม ดังกล่าว และกำหนดประเภทบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสาร โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี

3. รฟม. จึงได้ยกร่างข้อบังคับฯ เพื่อกำหนดอัตราค่าโดยสาร วิธีการจัดเก็บค่าโดยสาร และการกำหนดประเภทบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสารรถไฟฟ้าสายสีชมพู โดยในส่วนของอัตราค่าโดยสารเป็นไปตามวิธีการในสัญญาสัมปทานโครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพู ซึ่งกำหนดให้คำนวณจากอัตราค่าโดยสารพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงดัชนีผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) 3 เดือน ก่อนวันที่เริ่มให้บริการ (เดือนกันยายน 2566) โดยใช้ตัวเลขของสำนักงานนโยบายและธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เป็นข้อมูลในการคำนวณอัตราค่าโดยสารแล้ว มีอัตราค่าโดยสารเริ่มต้น 15 บาท สูงสุด 45 บาท (30 สถานี) และในคราวประชุมคณะกรรมการ รฟม. ครั้งที่ 10/2566 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2566 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างข้อบังคับดังกล่าวแล้ว

4. อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างวันที่ 31 ธันวาคม 2566 - 2 มกราคม 2567 คณะกรรมการ รฟม. จะประกาศยกเว้นอัตราค่าโดยสารรถไฟฟ้าสายสีชมพู (ช่วงแคราย - มีนบุรี) เพื่อมอบเป็นของขวัญปีใหม่ พ.ศ. 2567 และเป็นการส่งเสริมการใช้บริการรถไฟฟ้า อำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสาร สนับสนุนกิจกรรมตามนโยบายของรัฐบาล ตามข้อ 11 ของร่างข้อบังคับฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างข้อบังคับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าโดยสาร วิธีการจัดเก็บค่าโดยสารและการกำหนดประเภทบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสารรถไฟฟ้าสายสีชมพู พ.ศ. (ช่วงแคราย - มีนบุรี) มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดอัตราค่าโดยสารโดยมีอัตราค่าโดยสารเริ่มต้น 15 บาท สูงสุด 45 บาท (30 สถานี) และกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

1. กำหนดนิยามที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมการถ่ายระบบ ดังนี้

(1) “ตัวโดยสาร” หมายความว่า บัตร เอกสาร วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่ใช้แสดงถึงสิทธิเพื่อใช้บริการโดยสารรถไฟฟ้า

(2) “การเปลี่ยนถ่ายระบบ” หมายความว่า การเปลี่ยนเส้นทางรถไฟฟ้าจากสายหนึ่งไปอีกสายหนึ่งซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยที่สถานีเปลี่ยนถ่ายระบบ โดยใช้ตัวโดยสารเดียวกัน

(3) “สถานีเปลี่ยนถ่ายระบบ” หมายความว่า สถานีรถไฟฟ้าซึ่งคนโดยสารเปลี่ยนถ่ายระบบ

(4) “ส่วนลดการเปลี่ยนถ่ายระบบ” หมายความว่า ส่วนลดค่าโดยสารในกรณีที่มีการเปลี่ยนถ่ายระบบ

2. กำหนดหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมการให้ส่วนลดการเปลี่ยนถ่ายระบบแก่ผู้โดยสาร ในกรณีการเปลี่ยนถ่ายระบบระหว่างรถไฟฟ้าของ รฟม. (เช่น การเปลี่ยนถ่ายระบบจากรถไฟฟ้าสายสีม่วงมายัง สายสีชมพู ณ สถานีศูนย์ราชการนนทบุรี) โดยให้คนโดยสารได้รับส่วนลดการเปลี่ยนถ่ายระบบภายใต้การ จัดเก็บค่าแรกเข้าเพียงครั้งเดียว และกรณีการเปลี่ยนถ่ายระบบระหว่างรถไฟฟ้าของ รฟม. กับรถไฟฟ้าสายอื่น นอกความรับผิดชอบของ รฟม. ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดระยะเวลาสูงสุดสำหรับการเปลี่ยนถ่ายระบบ

3. กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับรายการส่งเสริมการเดินทาง ส่วนลดกลุ่มบุคคล (เช่น เด็กนักเรียน นักศึกษา) ส่วนลดการเปลี่ยนถ่ายระบบ ตามประเภทผู้ถือบัตร การจัดโปรโมชั่น กิจกรรมการตลาด การจำหน่ายตั๋วรายเดือน ตัวเป็นชุด ตัวราคาพิเศษ ความร่วมมือกับพันธมิตร สวัสดิการพนักงาน สนับสนุนนโยบายภาครัฐ เป็นต้น โดยคณะกรรมการ รฟม. จะกำหนดอัตราค่าโดยสารต่ำกว่าอัตราค่าโดยสารหรือยกเว้นอัตราค่าโดยสารตามที่กำหนดในข้อบังคับ เพื่อส่งเสริมการใช้บริการรถไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนโดยสาร กิจกรรมตามนโยบายของรัฐบาล หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดก็ได้

4. กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสนับสนุนกิจกรรมพิเศษ (เช่น งานเฉลิมฉลองงานพระราชพิธี) โดยคณะกรรมการ รฟม. จะกำหนดอัตราค่าโดยสารต่ำกว่าอัตราค่าโดยสาร หรือยกเว้นอัตราค่าโดยสารตามที่กำหนดในข้อบังคับได้เป็นครั้งคราว เพื่อส่งเสริมการใช้บริการรถไฟฟ้า กิจกรรมตามนโยบายของรัฐบาล หรือในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

5. เรื่อง การกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง และเป้าหมายสำหรับปี 2567

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเป้าหมายของนโยบายการเงิน ประจำปี 2567 พร้อมข้อตกลงร่วมกันระหว่างคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง¹ และเป้าหมายสำหรับปี 2567 ซึ่งกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินไว้ที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1 - 3 และเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป ตามททระทรวี่ งการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ในฐานะประธาน กนง. ได้ประชุมหารือร่วมกับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2566 และได้เห็นชอบร่วมกันในการกำหนด เป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง และเป้าหมายสำหรับปี 2567 โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อในช่วงที่ผ่านมาและแนวโน้มในระยะข้างหน้า ในช่วงที่ผ่านมา อัตราเงินเฟ้อไทยที่อยู่ในระดับสูงได้ปรับลดลงต่อเนื่องตามแรงกดดันด้านอุปทานที่ทยอยคลี่คลายเป็นสำคัญ ได้แก่ (1) ราคาพลังงานที่ปรับลดลงตามราคาในตลาดโลก หลังผลกระทบของการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิตโลกและความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนบรรเทาลง และ (2) ราคาเนื้อสัตว์ในประเทศ โดยเฉพาะเนื้อสุกรที่ปรับลดลงตามอุปทานที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อไทยในระยะต่อไปยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยอัตราเงินเฟ้อในปี 2567 อาจได้รับแรงกดดันทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานจากมาตรการทางเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมถึงราคาอาหารสดที่อาจได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในระยะปานกลางยังมีความไม่แน่นอนจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเชิงโครงสร้าง โดยเฉพาะการทวนกระแสโลกาภิวัตน์ ภูมิทัศน์ด้านพลังงานและภูมิรัฐศาสตร์ และการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจสีเขียว²

2. ข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง และเป้าหมายสำหรับปี 2567

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและ กนง. มีข้อตกลงร่วมกันโดยกำหนดให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ 1 - 3 เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและเป็นเป้าหมายสำหรับปี 2567 เนื่องจาก (1) เป้าหมายดังกล่าวเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ และที่ผ่านมาสามารถยึดเหนี่ยวอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ได้ดีแม้ในช่วงที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับสูง (2) การคงเป้าหมายเป็นการแสดงถึงความตั้งใจที่จะรักษาเสถียรภาพราคา อันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นต่อสาธารณชนและช่วยยึดเหนี่ยวอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางให้อยู่ในกรอบเป้าหมาย และ (3) ในช่วงที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มกลับมาเคลื่อนไหวในกรอบภายใต้ความไม่แน่นอนสูง การปรับเปลี่ยนเป้าหมายอาจสร้างความสับสนต่อสาธารณชนเกี่ยวกับแนวโน้มนโยบายในระยะข้างหน้าได้

ภายใต้สถานการณ์ที่พลวัตเงินเพื่อได้รับผลกระทบจากปัจจัยที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง กค. และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จะร่วมมือในการดำเนินนโยบายการคลัง และนโยบายการเงินให้มีความสอดคล้องกัน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพและสร้างรายได้ให้กับประชาชน ซึ่ง กนง. มีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินนโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาและดูแลให้อัตราเงินเฟ้อในระยะปานกลางอยู่ในกรอบเป้าหมาย ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน

3. ข้อตกลงในการติดตามและรายงานผลการดำเนินนโยบาย รวมถึงการหารือร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนโยบายการเงิน

กค. และ ธปท. จะหารือร่วมกันเป็นประจำและ/หรือเมื่อมีเหตุจำเป็นอื่น ตามที่ทั้ง 2 หน่วยงาน จะเห็นสมควร เพื่อให้การดำเนินนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน และสามารถบรรลุเป้าหมายของนโยบายการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กนง. จะจัดทำรายงานผลการดำเนินนโยบายการเงินทุกครึ่งปี ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับ (1) การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงที่ผ่านมา (2) แนวทางการดำเนิน นโยบายการเงินในระยะถัดไป และ (3) การคาดการณ์สถานะเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อแจ้งให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทราบ รวมถึงจะเผยแพร่รายงานนโยบายการเงินทุกไตรมาสเป็นการทั่วไป อันจะช่วยเพิ่มการรับรู้ของสาธารณชนถึงแนวทางการตัดสินใจของ กนง. ซึ่งจะช่วยเพิ่มความโปร่งใสและประสิทธิภาพของการดำเนินนโยบายการเงินในอนาคต

4. ข้อตกลงในการออกจดหมายเปิดผนึกของ กนง. ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน

กนง. ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2566 และ 2567 จะอยู่ในกรอบเป้าหมาย (ข้อมูล ธปท. ณ วันที่ 29 พฤศจิกายน 2566 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 1.3) อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อในบางช่วงอาจผันผวนและเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมายได้จากปัจจัยชั่วคราวที่กระทบต่อพลวัตเงินเฟ้อ ดังนั้น กนง. จะติดตามและประเมินผลกระทบของปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างต่อพลวัตเงินเฟ้อไทยในระยะต่อไปอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ หากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนที่ผ่านมา หรือประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้าเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมาย กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อเป็นการสื่อสารและสร้างความเชื่อมั่นในการดูแลเสถียรภาพด้านราคาให้แก่สาธารณชน โดยจะชี้แจงถึง (1) สาเหตุของการเคลื่อนไหวออกนอกกรอบเป้าหมายดังกล่าว (2) แนวทางการดำเนินนโยบายการเงินในช่วงที่ผ่านมาและในระยะต่อไป เพื่อนำอัตราเงินเฟ้อทั่วไปกลับเข้าสู่เป้าหมายในระยะเวลาที่เหมาะสม และ (3) ระยะเวลาที่คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะกลับเข้าสู่เป้าหมาย นอกจากนี้ กนง. จะมีจดหมายเปิดผนึกถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังทุก 6 เดือน หากอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยตามแนวทางข้างต้นยังคงอยู่นอกกรอบเป้าหมาย และจะรายงานความคืบหน้าของการแก้ไขปัญหาเป็นระยะตามสมควร

5. ข้อตกลงในการแก้ไขเป้าหมายนโยบายการเงินหากมีเหตุจำเป็น

ในกรณีที่มิเหตุอันสมควรหรือจำเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ กนง. อาจตกลงร่วมกันเพื่อแก้ไขเป้าหมายของนโยบายการเงินได้ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

¹เป็นช่วงระยะเวลาประมาณ 3 - 5 ปี ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการกำหนดอัตราเงินเฟ้อทั่วไป และสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด

²เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) เป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการพยายามในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์พร้อมกับการดูแลสิ่งแวดล้อม และการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติแทนการ

แสวงหาผลกำไรเพียงอย่างเดียว โดยตั้งอยู่บนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืนและคำนึงถึงความสัมพันธ์ของระบบนิเวศและเศรษฐกิจ

4. เรื่อง ผลการสำรวจความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2567 (ของขวัญปีใหม่ที่ต้องการจากรัฐบาล)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากผลการสำรวจความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2567 (ของขวัญปีใหม่ที่ต้องการจากรัฐบาล) (ผลการสำรวจฯ) ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. ดศ. โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2567 เกี่ยวกับของขวัญปีใหม่ที่ต้องการจากรัฐบาล เพื่อสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนที่จะให้รัฐบาลดำเนินการ และข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการบริหารงานของรัฐบาลเพื่อเป็นข้อมูลให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงสาธารณสุข สามารถนำไปใช้วางแผนและกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งนี้ วิธีดำเนินการสำรวจความต้องการของประชาชน มีรายละเอียด ดังนี้

หัวข้อ	วิธีดำเนินการ
กลุ่มเป้าหมาย	ประชาชนทั่วไป อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ครึ่งเรือนละ 1 ราย
จำนวนตัวอย่าง	6,970 ราย
วิธีการเก็บข้อมูล	(1) Stratified Three-stage Sampling ¹ (2) สัมภาษณ์
พื้นที่สำรวจ	ทั่วประเทศ
ระยะเวลาที่สำรวจ	3 - 8 พฤศจิกายน 2566

2. ผลการสำรวจความต้องการของประชาชน พ.ศ. 2567 (ของขวัญปีใหม่ที่ต้องการจากรัฐบาล) สามารถสรุปได้ ดังนี้

หัวข้อ	ร้อยละ
(1) เรื่องที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการช่วยเหลือเพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ในปี พ.ศ. 2567 5 อันดับแรก	
(1.1) ควบคุมราคาสินค้าอุปโภค-บริโภค	84.1
(1.2) ลดค่าไฟฟ้า/ค่าน้ำประปา	64.0
(1.3) แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ	39.8
(1.4) แก้ไขปัญหาน้ำมัน/แก๊สราคาแพง	37.5
(1.5) เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ/เงินเดือน	36.5
(2) ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลงานของรัฐบาลภายหลังบริหารงานครบ 1 เดือน 5 อันดับแรก	
(2.1) การช่วยเหลือแรงงานไทยในอิสราเอล	61.0
(2.2) ลดค่าไฟฟ้า	60.8
(2.3) ลดค่าน้ำมัน	55.6
(2.4) การพักหนี้เกษตรกร 3 ปี	52.6
(2.5) ลดราคาสินค้าอุปโภค - บริโภค	52.1

(3) ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนในการบริหารงานของรัฐบาล	
(3.1) มากที่สุด	11.5
(3.2) มาก	43.9
(3.3) ปานกลาง	35.4
(3.4) น้อย	7.2
(3.5) น้อยสุด	1.4
(3.6) ไม่เชื่อมั่น	0.6

3. จากผลการสำรวจข้างต้น สสช. จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ได้จากผลการสำรวจข้างต้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ควรเพิ่มมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยการกระตุ้นให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพให้กับประชาชนอย่างเร่งด่วน เช่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำและเร่งรัดการใช้จ่าย/การลงทุนในหน่วยงานภาครัฐ เป็นต้น

3.2 ควรขยายระยะเวลา/จัดทำโครงการ/มาตรการที่ลดภาระค่าครองชีพให้กับประชาชน เช่น การลดค่าน้ำ ค่าไฟ ลดราคาน้ำมัน แก๊สที่มีราคาแพง และจำหน่ายสินค้าอุปโภค - บริโภคราคาถูก (ธงฟ้า) เป็นต้น

3.3 ควรเร่งรัดการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่เกษตรกร เช่น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ปัญหาปุ๋ย/สารเคมี/ยาฆ่าแมลงมีราคาแพง และจัดหาตลาดรองรับผลผลิต เป็นต้น

3.4 ควรผลักดันมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อสร้างความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดีให้ประชาชนในทุกพื้นที่ เช่น การเพิ่มบทลงโทษผู้กระทำความผิด และการนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดอย่างทันท่วงที เป็นต้น

3.5 ควรเพิ่มช่องทาง/บริการในระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ครอบคลุมทุกพื้นที่ เช่น การใช้บัตรประชาชน 1 ใบรักษาได้ทุกพื้นที่ ทุกโรงพยาบาล เป็นต้น

4. ดศ. (สสช.) เห็นว่า จากผลการสำรวจดังกล่าว (ตามข้อ 2.) ทำให้ภาครัฐได้รับประโยชน์ ดังนี้

4.1 สามารถประเมินความคิดเห็น ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลงานของรัฐบาล หลังบริหารงานครบ 1 เดือน และความเชื่อมั่นในการบริหารงานของรัฐบาล

4.2 เพื่อเป็นข้อมูลให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวางแผนกำหนดนโยบาย ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน

¹ วิธีการสุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ นิยมใช้เพื่อสำรวจกลุ่มตัวอย่างประเภทครัวเรือน เนื่องจากช่วยลดขั้นตอนและบริหารจัดการ ได้ง่ายมีวิธีการกำหนดพื้นที่เป็นลักษณะทางภูมิศาสตร์ออกเป็นพื้นที่ย่อย ๆ จำนวน 3 กรอบ คือ 1) กรอบพื้นที่ เช่น ภาค จังหวัด เขตการปกครอง ฯลฯ 2) กรอบครัวเรือน 3) กรอบรายชื่อสมาชิกในครัวเรือน

5. เรื่อง รายงานความก้าวหน้าการวิจัยพัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ (กวช.) เสนอความก้าวหน้าการวิจัยพัฒนาและผลิตวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย โดยวัคซีน COVID-19 ที่วิจัยพัฒนาโดยองค์การเภสัชกรรม ชื่อทางการค้า HXP - GPOVAC ได้รับการอนุมัติการขึ้นทะเบียนแบบมีเงื่อนไข (Conditional Approval) จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2566 เรียบร้อยแล้ว

สาระสำคัญ

กวช. รายงานว่า

1. จากสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 ที่เริ่มแพร่เข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม 2563 กวช. กระทรวงสาธารณสุข โดยสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (สวช.) ได้จัดทำแผน Blueprint เพื่อการเข้าถึงวัคซีนป้องกัน COVID-19 ของประชาชนไทย โดยใช้เป็นกรอบนโยบายในการบูรณาการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. 2563-2565¹ และได้รับความเห็นชอบจาก กวช. เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2563 โดย สวช. ได้ดำเนินการภายใต้แผน Blueprint มาตั้งแต่ปี 2563 สรุปได้ ดังนี้

1.1 การจัดซื้อ จัดหาวัคซีน โดยจองล่วงหน้าจากบริษัท แอสตราเซนเนกา จำนวน 26 ล้านโดส ซึ่งลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2563 และมีการเจรจาขอซื้อวัคซีนเพิ่มเติมอีกจำนวน 35 ล้านโดส โดยแก้ไขเพิ่มเติมจากสัญญาเดิม ทำให้ไม่ต้องเสียค่าจองวัคซีนเพิ่ม รวมมีการจัดหาวัคซีนจากบริษัท แอสตราเซนเนกา รวมทั้งสิ้น 61 ล้านโดส ซึ่งวัคซีนดังกล่าวได้นำมาฉีดให้ประชาชนไทยในปี 2564-2565

2. การทำความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อขอรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตวัคซีน โดย อย. ได้ทำการประเมินและพิจารณาข้อมูลด้านคุณภาพของวัคซีนแอสตราเซนเนกา ที่ผลิตจากบริษัท สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด พบว่า มีความทัดเทียมกับคุณภาพวัคซีนที่ผลิตจากประเทศอิตาลีที่ขึ้นทะเบียนไว้ ดังนั้น อย. จึงอนุมัติเพิ่มบริษัท สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด เป็นสถานที่ผลิตวัคซีน COVID-19 ของบริษัท แอสตราเซนเนกา เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2564 และเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 บริษัท สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด ส่งมอบวัคซีนได้ครบถ้วน จำนวน 61 ล้านโดส ตามสัญญา (ตามข้อ 1.1)

3. การพัฒนาวัคซีนต้นแบบในประเทศไทยตั้งแต่ต้นน้ำ โดยหน่วยงานที่มีศักยภาพในประเทศได้ดำเนินการวิจัยพัฒนาวัคซีน COVID-19 ภายใต้แพลตฟอร์มเทคโนโลยีชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีความสำเร็จและความก้าวหน้า สรุปได้ดังนี้

ชนิดวัคซีน	ความสำเร็จและความก้าวหน้า
(1) วัคซีนชนิด Inactivated recombinant viral vector vaccine	วิจัยโดยองค์การเภสัชกรรม ซึ่งได้รับการอนุมัติการขึ้นทะเบียนแบบมีเงื่อนไข ² (Conditional Approval) เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2566 โดยใช้ชื่อทางการค้า HXP-GPOVAC และใช้ในกลุ่มเป้าหมายสำหรับผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
(2) วัคซีนชนิด mRNA	วิจัยโดยศูนย์วิจัยวัคซีนแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปัจจุบันอยู่ระหว่างรอการอนุมัติจาก อย. ให้ดำเนินการศึกษาวิจัยในมนุษย์ระยะที่ 2
(3) วัคซีนชนิด Protein subunit (Plant-based)	วิจัยโดยบริษัท ไบยา ไฟโตฟาร์ม จำกัด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ผลิตยาตัวอย่างเพื่อขอขึ้นทะเบียนตำรับยาตามแบบ ผ.ย. 8 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2566 ปัจจุบันอยู่ระหว่างเตรียมการเพื่อทดสอบวัคซีนในมนุษย์
(4) วัคซีนชนิด DNA	วิจัยโดยบริษัท ไบโอเนท-เอเชีย จำกัด แม้ว่าจะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จของการศึกษาวิจัยในมนุษย์ระยะที่ 1 แต่ยังสามารถใช้ศักยภาพของโรงงานผลิตวัคซีนเพื่อสนับสนุนการผลิตวัคซีนชนิด Nucleic acid ³

¹ คณะรัฐมนตรีมีมติ (3 มีนาคม 2563) เห็นชอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. 2563-2565 โดยใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาทางด้านวัคซีนเพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านวัคซีน ประชาชนทุกคนในประเทศเข้าถึงการป้องกันโรคด้วยวัคซีนที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

² การอนุมัติการขึ้นทะเบียนแบบมีเงื่อนไข เช่น ผู้รับอนุญาตต้องติดตามความปลอดภัยผู้รับยาทุกราย ติดตามการศึกษาด้านข้อมูล ด้านคุณภาพ ด้านประสิทธิผล และความปลอดภัย และต้องยื่นขอรับหนังสือรับรองรุ่นการผลิตยาชีววัตถุทุกรุ่นการผลิตก่อนออกจำหน่ายหรือส่งมอบให้ผู้ซื้อ

³ วัคซีนชนิด Nucleic acid (กรดนิวคลีอิก) เป็นวัคซีนชนิดที่กระตุ้นเซลล์ร่างกายให้สร้างแอนติเจน (สารก่อภูมิคุ้มกัน) โดยใช้สารพันธุกรรมโดยตรงไม่ต้องอาศัยพาหะ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่ วัคซีนชนิด DNA และวัคซีนชนิด mRNA

6. เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (ณ สิ้นไตรมาสที่ 4)

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 (ณ สิ้นไตรมาสที่ 4) ตามที่สำนักงานงบประมาณ (สพ.) เสนอ
สาระสำคัญ

1. ภาพรวมผลการเบิกจ่ายและผลการใช้จ่ายงบประมาณของประเทศวงเงินงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 3,185,000.00 ล้านบาท มีผลการเบิกจ่ายแล้ว จำนวน 3,013,018.84 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 94.60 และมีผลการใช้จ่าย (ก่อนนี้) จำนวน 3,173,344.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.63 โดยรายละเอียดแยกตามรายจ่ายประจำ/รายจ่ายลงทุน ปรากฏตามตาราง

หน่วย: ล้านบาท

วงเงิน งบประมาณ	วงเงิน งบประมาณ พ.ร.บ. ¹	เป้าหมายตาม มติคณะ รัฐมนตรี (27 กันยายน 2565) ²	ร้อยละ	เบิกจ่าย/ใช้ จ่าย	ร้อยละ	สูง/-ต่ำกว่า เป้าหมาย	ร้อยละ
ภาพรวม	3,185,000.00						
-เบิกจ่าย		2,962,050.00	93.00	3,013,017.84	94.60	50,967.84	1.60
-ใช้จ่าย (ก่อนนี้)		3,185,000.00	100.00	3,173,344.60	99.63	-11,655.40	-0.37
รายจ่ายประจำ	2,520,329.10						
-เบิกจ่าย		2,469,922.52	98.00	2,534,827.51	100.58	64,904.99	2.58
-ใช้จ่าย (ก่อนนี้)		2,520,329.10	100.00	2,561,566.54	101.64	41,237.44	1.64
รายจ่ายลงทุน	664,670.90						
-เบิกจ่าย		498,503.18	75.00	478,190.33	71.94	-20,312.85	-3.06
-ใช้จ่าย (ก่อนนี้)		664,670.90	100.00	611,778.06	92.04	-52,892.84	-7.96

2. ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (ณ สิ้นไตรมาส ที่ 4) มีดังนี้

ปัญหาและอุปสรรค
(1) รายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายการใช้จ่ายตามมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากในช่วงแรกของปีงบประมาณ หน่วยรับงบประมาณมีการใช้จ่ายงบประมาณจากเงินกันไว้เบิกเหลื่อมปีก่อนแล้ว จึงมีการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เป็นลำดับถัดมา (2) รายจ่ายลงทุนบางรายการที่หน่วยรับงบประมาณไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้ตามแผนที่กำหนดไว้เนื่องจากเกิดปัญหาในขั้นตอนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง เช่น มีการปรับแบบรูปรายการ/ราคากลาง มีการยกเลิก การประกวดราคา จากกรณีมีผู้อุทธรณ์/ไม่มีผู้เสนอราคา เป็นต้น (3) รายการผูกพันใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ที่มีวงเงินเกิน 1,000 ล้านบาท บางรายการยังอยู่ระหว่างอนุมัติผลการจัดซื้อจัดจ้าง/ประกาศจัดซื้อจัดจ้าง หรือยังไม่เข้าสู่กระบวนการ (4) มีหน่วยรับงบประมาณบางส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่รายงานผล หรือรายงานผลไม่ครบถ้วนตามระยะเวลาที่กำหนด
ข้อเสนอแนะ
(1) หน่วยรับงบประมาณที่มีผลการใช้จ่ายงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายตามมติคณะรัฐมนตรี ควรเร่งรัดดำเนินการก่อนผูกพันและเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานที่กำหนด เพื่อให้การบริหารงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (2) หน่วยรับงบประมาณควรให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมโครงการก่อนขอรับการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์และศักยภาพ การดำเนินงานของหน่วยรับงบประมาณ (3) เห็นควรให้กรมบัญชีกลางสร้างการรับรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ให้แก่บุคลากรของหน่วยงานในพื้นที่ รวมถึงพิจารณาปรับปรุงขั้นตอนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและขั้นตอนการอุทธรณ์ผล เพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ (4) เห็นควรให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีที่กำกับดูแลหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับงบประมาณหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย ตลอดจนหัวหน้าหน่วยงานกำกับดูแลหน่วยรับงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัด ติดตาม และการรายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ ระบบฐานข้อมูลแผน/ผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ (BB EvMis) และระบบสารสนเทศเพื่อการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (BBL) เพื่อ ส่งป. รวบรวมและจัดทำรายงานเสนอนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี และนำข้อมูลไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณต่อไป

¹พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

²คณะรัฐมนตรีมีมติ (27 กันยายน 2565) เห็นชอบการกำหนดมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

7. เรื่อง สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนพฤศจิกายน 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนพฤศจิกายน 2566 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ

1. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนพฤศจิกายน 2566 ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนพฤศจิกายน 2566 เท่ากับ 107.45 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2565 ซึ่งเท่ากับ 107.92 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.44 (YoY) ลดลงติดต่อกัน

เป็นเดือนที่ 2 และต่ำสุดในรอบ 33 เดือน สาเหตุสำคัญยังคงเป็นมาตรการภาครัฐด้านพลังงานที่ทำให้สินค้าในกลุ่มพลังงานปรับลดลง โดยเฉพาะราคาน้ำมันในกลุ่มดีเซล และแก๊สโซฮอล์ 91 นอกจากนี้ เนื้อสุกร ไก่สด และน้ำมันพืช ราคาต่ำกว่าปีที่ผ่านมา สำหรับราคาสินค้าและบริการอื่น ๆ ยังคงเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ ส่วนเงินเพื่อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก สูงขึ้นร้อยละ 0.58 (YoY)

อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนตุลาคม 2566 พบว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยลดลงร้อยละ 0.31 ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยอยู่ระดับต่ำอันดับ 8 จาก 135 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และยังคงต่ำที่สุดในอาเซียนจาก 7 ประเทศที่ประกาศตัวเลข (สปป.ลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย) โดยอัตราเงินเฟ้อของไทยเคลื่อนไหวในทิศทางที่สอดคล้องกับในหลายประเทศทั่วโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัวลง

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนนี้ที่ลดลงร้อยละ 0.44 (YoY) มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.87 (YoY) สาเหตุหลักยังคงเป็นสินค้าในกลุ่มพลังงานที่ราคาลดลงต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเดือนที่ 2 เนื่องจากมาตรการภาครัฐทั้งค่ากระแสไฟฟ้า น้ำมันดีเซล และแก๊สโซฮอล์ 91 รวมถึงค่าโดยสารรถไฟฟ้ามหานคร นอกจากนี้ ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องซักผ้า และเครื่องปรับอากาศ ราคาลดลงต่อเนื่อง สำหรับสินค้าที่ราคาสูงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปี 2565 อาทิ แก๊สโซฮอล์ 95 E85 และ E20 น้ำมันเบนซิน 95 ก๊าซยานพาหนะ (LPG) ค่าโดยสารเครื่องบิน ค่ารถรับส่งนักเรียน เครื่องแบบนักเรียน แป้งทาผิวกาย ยาสีฟัน อาหารสัตว์เลี้ยง สุรา และเบียร์

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.20 (YoY) ตามราคาสินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ข้าวสาร แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง (แป้งข้าวเจ้า ขนมอบ) ไข่ (ไข่ไก่ ไข่เป็ด ไข่เค็ม) รวมทั้ง นมข้นหวาน นมเปรี้ยว และนมถั่วเหลือง ราคาเปลี่ยนแปลงตามการจัดโปรโมชั่น ผักสด (คะน้า ขิง มะนาว ขึ้นฉ่าย มะเขือเทศ) ปริมาณผลผลิตยังไม่เข้าสู่ภาวะปกติหลังจากบางพื้นที่เพาะปลูกประสบปัญหาน้ำท่วมในช่วงเดือนที่ผ่านมา และผลไม้สด (ทุเรียน แดงโม ส้มเขียวหวาน) รวมถึงกาแฟสำเร็จรูป กับข้าวสำเร็จรูป และอาหารแช่ ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย ขณะที่สินค้าในกลุ่มอาหารสด ราคาลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 โดยเฉพาะเนื้อสุกร และไก่สด เนื่องจากสต็อกคงเหลือมีปริมาณมาก นอกจากนี้ น้ำมันพืช เครื่องปรุงรส และมะขามเปียก รวมถึงผักและผลไม้บางประเภท อาทิ ต้นหอม แดงกวา ถั่วฝักยาว ลองกอง ชมพู่มะม่วง ราคาปรับลดลง

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนพฤศจิกายน 2566 เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2566 ลดลงร้อยละ 0.25 (MoM) โดยหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 0.58 ตามการลดลงของค่ากระแสไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิงทุกประเภท ค่าโดยสารรถไฟฟ้ามหานคร รวมทั้ง น้ำยาปรับผ้านุ่ม ผงซักฟอก สบู่ถูตัว ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว และโพลีเอสเตอร์ สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ค่าโดยสารเครื่องบินและรถจักรยานยนต์รับจ้าง เครื่องถวายพระ อาหารสัตว์เลี้ยง บุหรี่ และสุรา ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.23 สินค้าที่ราคาสูงขึ้น อาทิ ข้าวสาร ขนมอบ ไก่สด ปลาและสัตว์น้ำ (ปลาหู ปลานมิก หอยลาย กุ้งนาง) เป็นช่วงมรสุมปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดน้อยลง ผักสด (คะน้า แดงกวา มะเขือ) ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกบางส่วนได้รับความเสียหายจากภาวะน้ำท่วม ในช่วงที่ผ่านมา ประกอบกับเกิดโรคใบไหม้ในผักใบหลายชนิด รวมทั้ง ซีอิ๊ว ซอสหอยนางรม น้ำปลา อาหารโทรสั่ง (Delivery) กว๊านเตี่ยว และอาหารแช่ ราคาปรับสูงขึ้นเล็กน้อย สำหรับสินค้าที่ราคาลดลง อาทิ เนื้อโค ไข่ไก่ และผลไม้สด (ส้มเขียวหวาน มะละกอสุก องุ่น) เนื่องจากเป็นช่วงฤดูกาลของผลไม้หลายชนิด

สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคเฉลี่ย 11 เดือน (ม.ค. - พ.ย.) ปี 2566 เทียบกับช่วงเดียวกันของ ปี 2565 สูงขึ้นร้อยละ 1.41 (AoA) ซึ่งอยู่ในกรอบล่างของกรอบเป้าหมายเงินเฟ้อปี 2566 (ร้อยละ 1.0-3.0)

2. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเดือนธันวาคม 2566 มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจากช่วงเดือนที่ผ่านมา ตามราคาสินค้าในกลุ่มอาหาร โดยเฉพาะเนื้อสัตว์ และเครื่องประกอบอาหาร กลุ่มพลังงาน ทั้งค่ากระแสไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิงในกลุ่มดีเซล และแก๊สโซฮอล์ รวมถึงสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการครองชีพอีกหลายรายการ และต้นทุน การผลิตที่ปรับลดลง จากมาตรการลดค่าครองชีพให้กับประชาชน ประกอบกับฐานราคาในช่วงเดียวกันของปี 2565 อยู่ระดับสูงมีส่วนทำให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลง

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ คาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2566 อยู่ระหว่างร้อยละ 1.0-1.7 (ค่ากลางร้อยละ 1.35) ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

สำหรับแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2567 คาดว่าจะชะลอตัวต่อเนื่องจากปี 2566 โดยมีปัจจัยที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อลดลง อาทิ มาตรการลดค่าครองชีพของภาครัฐที่คาดว่าจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มการปรับขึ้นราคาสินค้าสำคัญค่อนข้างจำกัด เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวทั้งเศรษฐกิจสหรัฐฯ จีน และญี่ปุ่น และหนี้ครัวเรือนอยู่ในระดับสูง อาจเป็นปัจจัยกดดันการบริโภคของประชาชนบางกลุ่ม สำหรับปัจจัยที่สนับสนุนให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับตัวดีขึ้น อาทิ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการปรับค่าแรงขั้นต่ำ และอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง และเศรษฐกิจไทยที่มีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องจากปี 2566 รวมถึงการใช้จ่ายของประชาชนที่เพิ่มขึ้นจากมาตรการของรัฐ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้อัตราเงินเฟ้อไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ อาทิ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ค่าเงินบาทที่ผันผวน และมาตรการภาครัฐที่ส่งผลต่อราคาอาจมีหลากหลายรูปแบบ

ด้วยเหตุผลตามข้างต้น กระทรวงพาณิชย์ จึงคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2567 จะอยู่ระหว่างร้อยละ (-0.3)-1.7 (ค่ากลางอยู่ที่ร้อยละ 0.7) ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจของไทย และหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจะมีการทบทวนอีกครั้ง

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนพฤศจิกายน 2566 ปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ 55.0 จาก 55.8 ในเดือนก่อนหน้า ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นติดต่อกันเป็นเดือนที่ 12 (นับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565) เป็นการปรับลดลงทั้งดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันและในอนาคต (3 เดือนข้างหน้า) สาเหตุมาจากการที่เศรษฐกิจฟื้นตัวไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยส่งผลให้ประชาชนมีภาระหนี้สินมากขึ้น และสินค้าเกษตรบางรายการราคาลดลง อย่างไรก็ตาม ฤดูกาลท่องเที่ยวในช่วงปลายปีคาดว่าจะส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องปรับตัวดีขึ้น การส่งออกที่ขยายตัวต่อเนื่อง และมาตรการช่วยเหลือด้านหนี้สินจะส่งผลให้ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวดีขึ้นในระยะต่อไป

8. เรื่อง แผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2568 - 2571)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนการคลังระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2568 - 2571) ตามที่คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐเสนอ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามมาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ และเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดเก็บหรือหารายได้ การจัดทำงบประมาณ และการก่อหนี้ของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ ต่อไป

สาระสำคัญของแผนการคลังระยะปานกลางฯ

แผนการคลังระยะปานกลางฯ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 สถานะและประมาณการเศรษฐกิจ ส่วนที่ 2 สถานะและประมาณการการคลัง และส่วนที่ 3 เป้าหมายและนโยบายการคลัง โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. สถานะและประมาณการเศรษฐกิจ

ในปี 2568 คาดว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) จะขยายตัวในช่วงร้อยละ 3.1 - 4.1 (ค่ากลางร้อยละ 3.6) และอัตราเงินเฟ้อจะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5 สำหรับในปี 2569 และ 2570 คาดว่า GDP จะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 2.9 - 3.9 (ค่ากลางร้อยละ 3.4) และ ในปี 2571 จะขยายตัวร้อยละ 2.7 - 3.7 (ค่ากลางร้อยละ 3.2) สำหรับอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในปี 2569 - 2571 จะอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5

2. สถานะและประมาณการการคลัง

2.1 ประมาณการรายได้รัฐบาลสุทธิปีงบประมาณ 2568 - 2571 เท่ากับ 2,887,000 3,040,000 3,204,000 และ 3,394,000 ล้านบาท ตามลำดับ

2. ประมาณการงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2568 - 2571 เท่ากับ 3,600,000 3,743,000 3,897,000 และ 4,077,000 ล้านบาท ตามลำดับ

3. จากประมาณการรายได้รัฐบาลสุทธิและงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในปีงบประมาณ 2568 - 2571 รัฐบาลจะขาดดุลงบประมาณจำนวน 713,000 703,000 693,000 และ 683,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.56 3.33 3.11 และ 2.92 ต่อ GDP ตามลำดับ

4. ยอดหนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2566 มีจำนวน 11,131,634 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 62.44 ของ GDP และประมาณการสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP สำหรับปีงบประมาณ 2568 - 2571 เท่ากับร้อยละ 63.73 64.07 และ 63.61 ตามลำดับ

3. เป้าหมายและนโยบายการคลัง ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ซึ่ง

ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและสังคมเป็นวงกว้าง ปัจจุบันภาคเศรษฐกิจอยู่ระหว่างการฟื้นตัวเพื่อเข้าสู่สภาวะปกติ โดยเครื่องมือทางการคลังยังคงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอย่างต่อเนื่องท่ามกลางความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง โดยเฉพาะแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในตลาดพันธบัตรที่สูงขึ้นจากการดำเนินนโยบายทางการเงินที่เข้มงวดของธนาคารกลางทั่วโลกเพื่อลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจและชะลออัตราเงินเฟ้อที่เกิดจากการดำเนินมาตรการในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ผ่านมา ทำให้ภาครัฐมีภาระต้นทุนการกู้ยืมที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบกับการก้าวเข้าสู่มิติการพัฒนาประเทศอย่างรอบด้านภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ของชาติมหาอำนาจ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันพร้อมรับความเสี่ยงต่าง ๆ หรือสถานการณ์ไม่คาดคิดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ควบคู่กับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ภาครัฐจึงมีความจำเป็นในการดำเนินนโยบายการคลังเพื่อตอบสนองความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม และทันการณ์

ดังนั้น ในการดำเนินนโยบายการคลังระยะปานกลาง ภาครัฐยังคงเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนทางการคลังในอนาคต ภายใต้แนวคิด “Revival” ที่มุ่งเน้นสนับสนุนการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการรักษาวินัยการเงินการคลัง (Fiscal Discipline) อย่างเคร่งครัด ให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพทางการคลัง (Fiscal Consolidation) ผ่านการสร้างความเข้มแข็งด้านการคลังในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนของกาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็น ความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และความครอบคลุมจากทุกแหล่งเงินในการใช้จ่ายภาครัฐ ควบคู่ไปกับการทบทวนและยกเลิกมาตรการลดและการเว้นภาษีให้มีเพียงเท่าที่จำเป็น การ

ปฏิรูปโครงสร้าง และการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดขนาดการขาดดุลการคลังและสร้างกันชนทางการคลัง (Fiscal Buffer) ในการบริหารจัดการพื้นที่สำหรับการดำเนินนโยบายที่จำเป็น (Policy Space) ท่ามกลางสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะต่อไป

สำหรับเป้าหมายการคลังของแผนการคลังฉบับนี้ รัฐบาลยังมีความจำเป็นต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลในระยะสั้นเพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพและมุ่งเน้นการปรับลดขนาดการขาดดุลในระยะปานกลาง ทั้งนี้ หากในระยะต่อไป ภาวะเศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้อย่างเต็มศักยภาพ ภาครัฐสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังทั้งทางด้านรายได้ รายจ่าย และหนี้สาธารณะได้ เป้าหมายการคลังในระยะยาวจะกำหนดให้รัฐบาลมุ่งสู่การจัดทำงบประมาณสมดุลในระยะเวลาที่เหมาะสม

หน่วย: ล้านบาท

ปีงบประมาณ	2567	2568	2569	2570	2571
รายได้รัฐบาลสุทธิ	2,787,000	2,887,000	3,040,000	3,204,000	3,394,000
อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	4.5	3.6	5.3	5.4	5.9
งบประมาณรายจ่าย	3,480,000	3,600,000	3,743,000	3,897,000	4,077,000
อัตราการเพิ่ม (ร้อยละ)	9.3	3.4	4.0	4.1	4.6
ดุลการคลัง	(693,000)	(713,000)	(703,000)	(693,000)	(683,000)
ดุลการคลังต่อ GDP (ร้อยละ)	(3.64)	(3.56)	(3.33)	(3.11)	(2.92)
หนี้สาธารณะคงค้าง	11,834,716	12,664,069	13,440,540	14,129,832	14,758,495
หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP (ร้อยละ)	62.71	63.73	64.23	64.07	63.61
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)	19,022,250	20,049,451	21,112,072	22,252,124	23,409,234

หมายเหตุ: อัตราการเพิ่มของประมาณการรายได้รัฐบาลสุทธิปีงบประมาณ 2567 เทียบกับผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิ ปีงบประมาณ 2566 ในขณะที่อัตราการเพิ่มของวงเงินงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2567 เทียบกับกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่าย ปีงบประมาณ 2566

ที่มา: กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประโยชน์และผลกระทบ

การจัดทำแผนการคลังระยะปานกลางฯ จะเป็นแผนแม่บทหลักให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดเก็บหรือหารายได้ การจัดทำงบประมาณ และการก่อหนี้ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการคลังของประเทศในด้านต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มศักยภาพทางการคลัง (Fiscal Consolidation) เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนทางการคลังในอนาคต

9. เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 12) ลงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2566 เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

สาระสำคัญ

คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 ได้พิจารณาข้อสังเกตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ในการประชุม ครั้งที่ 10/2566 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 แล้ว มีมติเห็นชอบยืนยันการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ต่ำ ปี 2567 ตามมติคณะกรรมการค่าจ้าง เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2566 เนื่องจากสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่คณะกรรมการค่าจ้างฯ ใช้ประกอบการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2567 เป็นสูตรที่คณะกรรมการค่าจ้างฯ ได้เห็นชอบให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดใช้เป็นหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกจังหวัดอย่างมีหลักวิชาการบนพื้นฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ดังนั้น การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2567 ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาจากกลไกไตรภาคีระดับจังหวัด และคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 ได้พิจารณาอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างมีรายได้จากค่าจ้างที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น และการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ หรือมีผลทำให้ราคาสินค้าและอัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อภาวะการครองชีพของประชาชนโดยทั่วไป โดยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2567 จำแนกเป็น 17 อัตรา ดังนี้

ลำดับ	อัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
1	370	1	จังหวัดภูเก็ต
2	363	6	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
3	361	2	จังหวัดชลบุรี และระยอง
4	352	1	จังหวัดนครราชสีมา
5	351	1	จังหวัดสมุทรสงคราม
6	350	6	จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
7	349	1	จังหวัดลพบุรี
8	348	3	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
9	347	2	จังหวัดกระบี่ และตรัง
10	345	15	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บัรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
11	344	3	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
12	343	3	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
13	342	5	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
14	341	5	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง
15	340	16	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี
16	338	4	จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
17	330	3	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ทั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 จะนำข้อสังเกตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ปรับปรุงสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อ

ทั้งนายจ้างและลูกจ้างให้มากยิ่งขึ้น โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์และปรับปรุงสูตรการคำนวณ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อจะได้ใช้เป็นสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของคณะกรรมการค่าจ้างต่อไป

10. เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเพื่อขยายวงเงินค้ำประกันสินเชื่อโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ 10

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 [เรื่อง มาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (Small and Medium Enterprises: SMEs) ผ่านโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ 10 (โครงการ PGS ระยะที่ 10)] ในส่วนของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อจากเดิมวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ 50,000 ล้านบาท เป็นวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ 53,250 ล้านบาท (เพิ่มอีก 3,250 ล้านบาท) พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญ

1. เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 เห็นชอบมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ผ่านโครงการ PGS ระยะที่ 10 ตามที่ กค. เสนอโดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ผ่านการค้ำประกันสินเชื่อของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)¹ ให้แก่สถาบันการเงินในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยมีวงเงินค้ำประกันสินเชื่อรวม 50,000 ล้านบาท² และรัฐบาลรับภาระจ่ายชดเชยค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และค่าค้ำประกันชดเชยตลอดทั้งโครงการรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 7,125 ล้านบาท

2. โดยข้อมูล ณ วันที่ 25 ตุลาคม 2566 บสย. ได้มีการอนุมัติค้ำประกันสินเชื่อตามโครงการ PGS ระยะที่ 10 ไปแล้วจำนวน 46,712 ล้านบาท สามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากระบบสถาบันการเงินได้จำนวน 73,964 รายและคาดว่าจะมียอดอนุมัติค้ำประกันสินเชื่อเต็มวงเงินโครงการภายในปี 2566 โดยวงเงินงบประมาณในการดำเนินโครงการ PGS ระยะที่ 10 จำนวน 7,125 ล้านบาท ใช้ดำเนินโครงการไปแล้วรวม 6,597.50 ล้านบาท ทำให้ยังมีงบประมาณคงเหลือจำนวน 527.50 ล้านบาท (7,125 - 6,597.50) ซึ่ง บสย. เห็นว่า สามารถนำงบประมาณคงเหลือนี้นำมาขยายวงเงินค้ำประกันสินเชื่อตามโครงการได้อีกจำนวน 3,250 ล้านบาท³

3. โดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ได้ส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ทำให้ยังมีผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว ประกอบกับผลกระทบจากสถานการณ์ราคาพลังงานที่ยังมีแนวโน้มผันผวน ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและระดับราคาสินค้าทั่วไปปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการ SMEs มีกำไรลดลงและประสบกับปัญหาด้านสภาพคล่องและยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอ เนื่องจากสถาบันการเงินเห็นว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความเสี่ยงในการชำระหนี้คืนและมีหลักประกันไม่เพียงพอกับความเสียดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs และ ป้องกันความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้น กค. จึงเห็นควรขยายวงเงินค้ำประกันสินเชื่อโครงการ PGS ระยะที่ 10 เพิ่มอีก 3,250 ล้านบาท

4. กค. แจ้งว่า การเพิ่มวงเงินค้ำประกันสินื่อดังกล่าวไม่เข้าข่ายลักษณะของกิจกรรมมาตรการ หรือโครงการตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 เนื่องจากเป็นการแก้ไขรายละเอียดโครงการโดยใช้งบประมาณคงเหลือภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณเดิมที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว รวมทั้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นยังคงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโครงการที่คณะรัฐมนตรีได้เคยให้ความเห็นชอบไว้ (ตามข้อ 1.)

¹ บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาธิต (บสย.) เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐภายใต้การกำกับดูแลของ กค. ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาธิต พ.ศ. 2534 โดยรับโอนทรัพย์สิน หนี้สิน และความรับผิดชอบของกองทุนประกันสินเชื่อบุคคลสาธิต (กสย.) เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ผ่านกลไกการค้ำประกันสินเชื่อให้กับสถาบันการเงินในการอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ขาดหลักประกัน หรือหลักประกันไม่เพียงพอได้รับวงเงินที่เพียงพอกับความต้องการ

² วงเงินค้ำประกันรวม 50,000 ล้านบาท คำนวณมาจากงบประมาณจากรัฐบาลสำหรับชดเชยค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และชดเชยการจ่ายค่าประกันชดเชยจากรัฐบาล จำนวน 7,125 ล้านบาท โดยคำนวณจากร้อยละ $14.25 \times 50,000$ ล้านบาท

³ การขยายวงเงินค้ำประกันสินเชื่อตามโครงการอีกจำนวน 3,250 ล้านบาท คำนวณจากร้อยละ $16 \times 3,250$ ล้านบาท = 527.36 ล้านบาท (ปรับค่างบประมาณคงเหลือดังกล่าว ≈ 527.50 ล้านบาท) โดย กค. แจ้งว่า การปรับการคำนวณเป็นร้อยละ 16 เพื่อให้สามารถใช้งบประมาณที่คงเหลืออยู่ได้เต็มวงเงินสำหรับการค้ำประกันได้มากขึ้น (หากใช้ฐานการคำนวณเดิม คือ ร้อยละ $14.25 \times 3,250 = 463.13$ ล้านบาท ซึ่งจะทำให้ใช้งบประมาณคงเหลือ แค่เพียง 463.13 ล้านบาท ไม่เต็มวงเงินจำนวน 527.50 ล้านบาท)

11. เรื่อง การเปิดตลาดนำเข้านมผงขาดมันเนย นมและครีม ปี 2566 เพิ่มเติม

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอดังนี้

1. เห็นชอบในการอนุมัติเปิดตลาดนำเข้านมผงขาดมันเนย ปี 2566 เพิ่มเติม ปริมาณ 10,031.55 ตัน ในอัตราภาษีร้อยละ 5 ตามมติคณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นม (คณะกรรมการโคนมฯ) ในการประชุม ครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2566 และเนื่องจากการขอโควตานำเข้านมผงขาดมันเนย ปี 2566 เพิ่มเติม เป็นการพิจารณาจัดสรรให้กับผู้ประกอบการตามความจำเป็นและเดือดร้อนจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจึงให้ยกเว้นการจัดสรรโควตาตามสัดส่วนผู้ประกอบการ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2548

2. เห็นชอบในการเปิดตลาดนำเข้านมและครีม ปี 2566 เพิ่มเติม ปริมาณ 700.18 ตัน ในอัตราภาษีร้อยละ 20 ตามมติคณะกรรมการโคนมฯ ในการประชุม ครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2566

3. มอบหมายให้คณะกรรมการโคนมฯ เป็นผู้บริหารการจัดสรรโควตานำเข้านมผงขาดมันเนย นมและครีม ปี 2566 เพิ่มเติมดังกล่าวให้กับผู้ประกอบการตามความจำเป็นและเดือดร้อนจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต โดยต้องนำเข้าให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2566 และต้องไม่กระทบต่อมาตรการและปริมาณการรับซื้อน้ำมันดิบจากเกษตรกรและเดือดร้อนจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

สาระสำคัญ

ที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติอนุมัติจัดสรรโควตานมผงขาดมันเนย เพิ่มเติม ตั้งแต่ปี 2548 มาแล้ว จำนวน 9 ครั้ง โดยครั้งล่าสุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (11 ธันวาคม 2562) เห็นชอบให้เพิ่มโควตา ปริมาณ 2,993.02 ล้านบาท ส่วนนมและครีมที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอขอให้เปิดตลาดนำเข้าโควตาเพิ่มเติมครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรก ซึ่งคณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นม (คณะกรรมการโคนมฯ) ในการประชุมครั้งที่ 3/2566 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2566 พิจารณาแล้วมีมติให้เปิดตลาดนำเข้าสินค้านี้ ปี 2566 เพิ่มเติม [เฉพาะกรอบความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO)] ดังนี้

หน่วย: ตัน

ปริมาณเปิดตลาดนำเข้า ตามข้อผูกพัน (1)	รายงานการนำเข้า ตามโควตา (2)	ขอเปิดตลาดนำเข้าสินค้านม ปี 2566 เพิ่มเติม (เฉพาะกรอบความตกลง WTO) (3)	รวมปริมาณ (1) + (3)
นมผงขาดมันเนย			
55,000 เฉพาะกรอบความตกลง WTO	39,220.48* เฉพาะกรอบความ ตกลง WTO	10,031.55 (ในอัตราภาษี ร้อยละ 5) เนื่องจาก ขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต	65,031.55
นมและครีม			
2,372.74 เฉพาะกรอบความตกลง WTO	1,729.07* เฉพาะกรอบความ ตกลง WTO	700.18 (ในอัตราภาษี ร้อยละ 20) เนื่องจากตั้งแต่ปี 2563 คณะกรรมการโคนมฯ ปรับหลักเกณฑ์การจัดสรรให้กับผู้ประกอบการ ใหม่ที่ได้รับชื่อนำนมดิบภายในประเทศ ร้อยละ 50 และผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับชื่อนำนมดิบ ภายในประเทศ ร้อยละ 50 ซึ่งสัดส่วนที่แบ่งไว้ กลุ่มละครึ่ง จึงไม่เพียงพอกับกลุ่มความต้องการ ผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับชื่อนำนมดิบ ภายในประเทศ ประกอบกับตลาดนมที่ใช้ วัตถุดิบจากนมและครีม (โดยเฉพาะเบอร์เกอร์ รี) ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น	3,072.92

หมายเหตุ* ข้อมูลสะสมถึง ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2566 ซึ่งปริมาณดังกล่าว แม้จะยังไม่ได้นำเข้าเต็มตาม
โควตาแต่ปริมาณที่คงเหลือจะต้องนำไปจัดสรรส่วนให้กับผู้ประกอบการที่เหลือจนถึงสิ้นปี 2566 ซึ่งไม่เพียงพอ
ต่อความต้องการ

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่
29 พฤศจิกายน 2548 สำหรับนมผงขาดมันเนยที่กำหนดให้การจัดสรรโควตานำเข้าให้กับกลุ่มนิติบุคคลที่ 1
(กลุ่มที่รับชื่อนำนมดิบ) จัดให้ร้อยละ 80 และกลุ่มนิติบุคคลที่ 2 (กลุ่มผู้ประกอบการทั่วไป) จัดให้ร้อยละ 20
ด้วย เพื่อให้สามารถจัดสรรได้ตามความจำเป็นและเดือดร้อนของผู้ประกอบการแทน

ที่มา : <http://thaigov.go.th>

จัดทำโดย กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัดพิจิตร